

Dosarul nr. 2rac-275/19

Instanța de fond: Judecătoria Criuleni, sediul Central – A. Bologan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun

ÎNCHEIERE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Senalcom” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Primăria or. Criuleni împotriva Societății Comerciale „Senalcom” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea restanței la plata taxelor locale,

împotriva deciziei din data de 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Senalcom” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din data de 03 martie 2018 a Judecătoria Criuleni, sediul Central,

constată:

La 28 aprilie 2017 Primăria or. Criuleni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Senalcom” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Senalcom” SRL) cu privire la încasarea restanței la plata taxelor locale în sumă de 107 100 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că administratorul SC „Senalcom” SRL – Sergiu Plămădeală la 10 februarie 2013 pentru a începe activitatea comercială a depus în adresa Primarului or. Criuleni și Consiliului or. Criuleni o cerere prin care a solicitat includerea în lista plătitorilor de taxe locale, începând cu luna martie 2013, pentru tarabe și gherete comerciale ușor demontabile cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX, amplasate în orașul XXXXX.

La data de 15 aprilie 2013 Consiliul or. Criuleni a emis decizia nr.3/14 „Cu privire la includerea unor agenți economici în lista plăților la taxe locale pentru unitățile comerciale”. Conform deciziei date SC „Senalcom” SRL a fost inclusă în lista plătitorilor de taxe locale, începând cu 01 martie 2013, pentru obiectul gherete metalice ușor demontabile și tarabă, cu taxa de piață de 35 lei pentru 1 m² anual, iar pentru fiecare gheretă, tarabă cu taxa pentru unitățile comerciale de 2 000 lei anual.

Primăria or. Criuleni a menționat că administratorul SC „Senalcom” SRL - Sergiu Plămădeală pe parcursul anilor 2013, 2014, 2015 și 2016 nu și-a onorat obligația de a achita plata pentru taxa locală.

A susținut că potrivit extrasului din nota informativă privind colectarea probelor de audit, în cadrul auditului bugetului și gestionării patrimoniului public din or. Criuleni pe anul 2014, s-a confirmat faptul că SC „Senalcom” SRL urma să achite anual taxa de piață de 35 lei pentru 1 m² anual și că ultima nu a respectat prevederile deciziei Consiliului orășenesc Criuleni nr. 3/14 din 15 aprilie 2013.

Reclamanta a mai indicat că în perioada 2013-2016 SC „Senalcom” SRL nu i-a fost atribuit statut de piață mixtă zonei special amenajată, în cadrul cărei se comercializează produse agricole, alimentare, nealimentare și servicii, amplasată în orașul Criuleni, bd. Biruința nr. 31/1. Cu toate acestea conform art. 12 alin. (1) al Legii nr.231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior, se confirmă faptul că SC „Senalcom” SRL corespunde specificului organizării comerțului în piețe.

La data de 21 martie 2017 în vederea stingerii datoriei formate pentru anii 2013, 2014, 2015, 2016 în sumă de 107 100 lei în adresa SC „Senalcom” SRL a fost expediată scrisoare cu solicitarea achitări în termen de 30 zile de la momentul recepționării a datoriei date. Scrisoarea a fost recepționată de către SC „Senalcom” SRL la data de 23 martie 2017, însă lăsată de ultimul fără răspuns.

Prin hotărârea din 03 martie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Primăria or. Criuleni. S-a încasat de la SC „Senalcom” SRL în beneficiul Primăria or. Criuleni suma de 107 100 lei. S-a încasat de la SC „Senalcom” SRL în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3 213 lei. (f.d.115, 117-121, vol.I)

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de către SC „Senalcom” SRL. S-a menținut hotărârea din 03 martie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central. (f.d.6, 7-14, vol.II)

Instanța de apel a constatat că SC „Senalcom” SRL prin cerere a solicitat ca Primăria or. Criuleni și Consiliul or. Criuleni să includă în lista plătitorilor de taxe locale pentru bunurile imobile cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX și XXXXX. Conform informația eliberată de ÎS „Cadastru”, bunurile imobile cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX sunt terenuri, și doar bunul imobil cu numărul cadastral XXXXX este construcție. Prin urmare, pentru terenurile cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX în principiu nu poate fi achitată taxă pentru unitățile comerciale, ci doar taxă de piață. Iar pentru gheretele și tarabele amplasate în perimetrul acestor terenuri se achită taxă pentru unitățile comerciale.

Instanța de apel a subliniat că terenurile nominalizate, situate în XXXXX, sunt amenajate ca zonă unde se comercializează produse și servicii prin intermediul unităților comerciale amplasate în perimetrul acestora. Deci, terenurile sunt amenajate ca piață, deși juridic nu au deținut acest statut până în anul 2017, faptul confirmat și prin Nota informativă privind colectarea probelor de audit în cadrul auditului bugetului și gestionării patrimoniului public din or. Criuleni pe anul 2014.

Totodată, instanța de apel a concluzionat ca neîntemeiat argumentul SC „Senalcom” SRL cu referire la faptul că terenurile și gheretele nu se aflau în

gestiunea sa, ori, prin scrisoarea adresată Consiliului or. Criuleni, SC „Senalcom” SRL a indicat că îi aparțin tarabele și gheretele comerciale amplasate în XXXXX, pe care le-a transmis în arendă comercianților și deținătorilor de patentă de întreprinzător. Deci, se atestă că terenul din or. Criuleni, bd. Biruința 31/1 era amenajat și funcționa ca piață până la obținerea statutului juridic de piață. Prin urmare, gestionarul pieței urmează să achite atât taxa de piață, cât și taxa pentru unitățile comerciale (tarabele și gheretele) amplasate în perimetrul acestei piețe.

Instanța a considerat lipsit de temei și argumentul SC „Senalcom” SRL precum că taxele locale au fost achitate de către arendașii gheretelor, ori, în susținerea argumentului dat ultimul nu a prezentat careva probe. Mai mult ca atât, arendașii nu sunt subiecții impunerii achitării taxelor locale, în special pentru taxa de piață, care urmează a fi achitate de către administratorul pieței.

În acest context, instanța de apel a reținut că anume SC „Senalcom” SRL este administratorul pieței din bd. Biruința 31/1, or. Criuleni, or, această calitate o pot avea doar persoanele fizice și juridice înregistrate în calitate de întreprinzător. Persoana fizică Sergiu Plămădeală nu a probat faptul că a fost înregistrat în calitate de întreprinzător.

La 08 mai 2019 SC „Senalcom” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d.18-23, vol.II)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material și procedural, au soluționat problema drepturilor unor persoane care au fost implicate în proces, au apreciat arbitrar probele din dosar, fapt care a dus la soluționarea greșită a cauzei. Instanțele de judecată eronat au concluzionat că SC „Senalcom” SRL a fost proprietarul bunurilor imobile, ori, Primăria or. Criuleni nu a prezentat careva probe în confirmarea faptului dat și că i-ar fi acordat dreptul în anul 2013 de a impune o societate comercială la achitarea taxei locale. Totodată, instanțele de judecată nu au luat în considerație nici faptul că Primăria or. Criuleni nu a prezentat nici un act ce ar confirma faptul că în anul 2013 Consiliul or. Criuleni a atribuit statut de piață bunurilor aflate în proprietatea/folosința SC „Senalcom” SRL, nu a prezentat nici Regulamentul pieței pentru anul 2013, care trebuia să fie creat în comun acord cu administrația pieței și autoritatea administrației publice. Mai mult ca atât, se poate observa că instanțele de judecată au examinat cauza fără a fi atrași în proces proprietarii bunurilor asupra cărora instanțele s-au expus referitor la statutul lor și anume Sergiu Plămădeală și Natalia Plămădeală, cât și IFS deci au soluționat problema drepturilor unor persoane neimplicate în proces.

La data de 14 iunie 2019 Primăria or. Criuleni a depus referință, solicitând ca recursul depus de către SC „Senalcom” SRL, să fie respins ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 ianuarie 2019, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 14 martie 2019, expeditată în adresa părților prin intermediul serviciului poștal la data de 15 martie 2019, recepționată de către recurentă la data de 18 martie 2019 (f.d.24, vol.II). Astfel, recursul declarat de către SC „Senalcom” SRL la 08 mai 2019, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SC „Senalcom” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă, că SC „Senalcom” SRL a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrierile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SC „Senalcom” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SC „Senalcom” SRL, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Senalcom” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Senalcom” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas